

## MAGUS regények és novellák



Cikkemben a MAGUS szerepjáték világára íródott, és ezért valamilyen formában ilyen-olyan MAGUS logó alatt megjelent, úgynevezett MAGUS regényekkel - ideértve a novellásköteteket is - ezek jelentőségével, szerepével, értékével foglalkozom.

Valószínűleg mindenki számára egyértelmű, hogy a MAGUS szerepjáték és világ a nagyközönség számára 1990-ben, a „Halál havában” című Wayne Chapman regénnyel kezdődött. (Ekkor még az írói álnév két szerzőt, Gáspár Andrást és Novák Csanádot takarta). Ezután még több regény is megjelent az első szerepjáték szabálykönyv, a KKUK (Kézikönyv Kalandozóknak és Útmutató Kalandmestereknek) kiadásáig, így kijelenthetjük, hogy a MAGUS regények alapozták meg a világot és játékot, készítették elő az olvasókat a szerepjátékra. Időben tovább haladva ekkor már párhuzamosan jelentek meg regények és novelláskötetek, valamint a szerepjátékhoz szánt kiegészítő szabálykönyvek, valamint magazinok mellékletében, később a Rúnában MAGUS témájú újságcikkek - szabályok, világleírás és novellák, regény előzetesek vegyesen.

A MAGUS könyvek olvasása, követése szempontjából kezdettől fogva két, vagy három táborba sorolhatjuk a MAGUS közönségét. Az egyik ilyen csoportosulás, akik csak a regényeket olvassák, a másik, akik

szerepjátékosnak és így a szabálykönyvek, cikkek iránt tanúsítanak kisebb-nagyobb érdeklődést, és létezik a két csoport metszete, akiket a regények és a szabálykönyvek egyaránt érdekelnek, - bármilyen meglepő is, nem mindenki tartozik ide, - nyilvánvalóan ők játszanak is. Noha találkoztam már olyan olvasóval is, aki saját elmondása alapján a világ szeretete okán több szabálykönyvet is átolvasott, bár sosem játszott velük, és természetesen a logika azt diktálja, hogy létezen - ahogy van is - olyan csoport, akik egyáltalán nem tanúsítanak érdeklődést a MAGUS iránt semmilyen formában, értelemszerűen ezekkel a kivételekkel nem foglalkozom. A MAGUS regények - amikkel a cikkemben foglalkozni fogok - értékelése szempontjából mind a három csoport egyébként különböző igényei fontosak. Természetesen, mivel magamat az olvasó és szerepjátékos csoportba sorolom, véleményem is ennek megfelelő nézőpontból alkotom.

Először is feltennem az egyszerűnek tűnő kérdést: mi is az a MAGUS regény (és novelláskötet), melyik alkotásokat soroljuk, sorolhatjuk, kell vagy szabad ide sorolni? Nos, azok a könyvek, amelyek a kezdetektől fogva MAGUS logóval jelennek meg.



Ez persze jelentősen hígult, hiszen a kiadóváltások és jogi viták a MAGUS logók megváltozását, a kiadók felelősei, hangadói, legnagyobb íróinak változásai pedig az írói, kiadói, nevezzük őket olvasói szemmel simán készítői csoport megváltozását is eredményezte. Manapság különösen divatos a jelenlegi készítői körben ezt vagy azt az író, korábbi kiadót, műveiket nem forrásértékűnek, nem hivatalosnak (ebbe itt nem megyek bele, mert egy külön cikket szánok neki) minősíteni, így akár a MAGUS regények köréből is kikerülhetnének. Az olvasók szempontjából azonban határozottan azt gondolom, hogy a MAGUS könyvek közé tartozik mindegyik, amelyik valaha megjelent, legyen akár a régi, eredeti, akár az arra nagyon hasonlító, de mégiscsak más, „kalandorok krónikái” helyett „kalandorok krónikája” felirattal szereplő logó, hiszen ha már egyszer megjelenik, kikerül az olvasókhoz, onnantól kezdve megismerik, és a MAGUS világát, a róla alkotott képet valamilyen módon formálja. Legyen az akár mennyire is kilógó a sorból, MAGUS könyv lesz, hiszen az olvasókat befolyásolja. Az olvasókat ugyanis nem érdeklik a kiadói jogok, a jogdíjak, a jogos vagy mondvacsinált alapon indított perek, de kapaszkodjunk meg, még az írók magánügyei, fenyegetési sem, abból a szempontból, hogy képzelt játékvilágukhoz csak a művek a fontosak, azokban található az információk, amik alapján elképzelhetik, felépíthetik saját Ynevüket.

Foglalkozunk kicsit a MAGUS könyvek szerepével. Egyszerűnek látszik kijelenteni, hogy a fantasy irodalom részeként szerepük a szórakoztatás. Az, hogy olvassunk egy jót, egy érdekes történet részesei lehessünk egy kitalált világban. Szórakoztatnak tehát, és teszik ezt egy olyan közegben, amelyik - különösen manapság - a témában számos más író, kiadó, világ könyveit vonultatja fel hasonló célból. Mégis a MAGUS könyvek egy elkülönülő, saját csoportot alkotnak, hiszen ugyanazon a világon játszódnak, elvileg ezért MAGUS könyvek, ezért van rajtuk a logó, egy sorozat élményét adva. Hiszen elvileg olyan világban játszódnak, amelynek különböző szegleteit már ismerhetjük egy korábban olvasott MAGUS regényből, és bár egy jól megírt szórakoztató könyv élvezetéhez nem feltétel az, hogy bármiféle korábbi ismeretünk legyen annak világáról, amennyiben ez megvan, vallom, sokkal jobb szórakozásra, nagyobb, mélyebb élményre van lehetőségünk, amennyiben az

író is él ennek kihasználásával. Röviden: a MAGUS regények sajátja, az őket szerető olvasók szemében pozitívuma, hogy ugyanabban a világban játszódnak. Ezért aztán az olvasó úgy nyúlhat hozzájuk, hogy előzetes ismereti vannak már korábbi művekből arról a helyszínről, arról a problémáról, amelyet a mű érint és szerepeltet. Ezt én halmozati élménynek nevezem, ami jó, előnyös.

Ezért olvasunk MAGUS-t elsősorban. Ma már számos egyéb könyv közül választhatunk, a polcokon megtalálható a fantasy irodalom számos világa, írója, sőt, kiadója köré csoportosított művek, de mi mégis MAGUS-t olvasunk, hogy kizárólagosan, vagy vegyesen, hogy minden kiadott könyv elolvasására törekedve, vagy csak ilyen-olyan szempontok alapján válogatva közülük, az most nem számít, mert rendre nyúlunk ugyanannak a „sorozatnak” a tagjaihoz. Holott a fantasy irodalomban mára igen széles kínálat áll rendelkezésünkre. Magamat meglehetősen szakbarbárnak vallom a fantasy irodalom terén, mert zömében csak MAGUS-t olvasok, így elsősorban olvasottabb ismerőseim véleményére támaszkodva jelentem ki, amit egyébként magam is több esetben tapasztaltam: a MAGUS irodalom irodalmi szempontból nem éppen a csúcst képviseli. Aki először vesz a kezébe fantasy könyvet, az aligha rendelkezik érdemes összehasonlítási alappal, de az olvasottabbak körében még nem hallottam ellenvéleményt. Hogy egy regény jó-e, vagy sem, az egyéni ízlést - amiről kár is volna vitázni - leszámítva bizonyára meghatározza az írás minősége, az érthetőség, a szemléletesség, a fordulatok cselekmény, mindazon eszközök, amivel az író szórakoztatja az olvasót, megragadja annak figyelmét, fenntartja érdeklődését, egyszerűen jó könyvet ír neki. A MAGUS regények általánosságban egy ilyen listán nem állnak túl jó helyen, túlírta, nehézkesek, szereplőiket, cselekményüket tekintve szegényesek, ezt persze általánosságban kell érteni a többihez viszonyítva. Noha azért sokan egyetértenek abban, hogy a MAGUS könyvek között is van olyan, amelyik jónak mondható, azért egy Goldenlane, Gammel, Martin - hogy csak néhányat említsek, akikkel (pontosabban, akik

írásaival) én is találkoztam - mellett zömük nemigen rúghat labdába. Tehát bőven találnánk jobbat, mégis, általánosságban elmondható, hogy szűkös időnk ellenére elolvassuk őket. Miért is? A magyarázatot lásd fent, elsősorban azért, mert egy ismerős világ történeteit, problémáit, szereplőit tárják elénk. Legalább is ezt várjuk a MAGUS logó alatt megjelenő könyvektől.

El is érkeztem az ÁI-MAGUS könyvekhez. Ez az általam kreált kategória azokat a MAGUS könyveket jelenti, amik MAGUS logóval jelentek meg, tehát ismeretlenül bárki MAGUS könyvnek gondolja őket, mégsem rendelkeznek a fenti előnnyel, tehát nem a MAGUS világon játszódnak. Mivel azonban a kiadók pénzből élnek, az olvasók, rajongók, főleg azok témában csak igen felületesen jártas, például ajándékot vásárló rokonaik pedig megveszik az ismert logó alatt megjelenő könyvet, több olyan MAGUS könyv is jelent meg, amelyik a logóját leszámítva semmiben nem sorolható a többi közé. Azok az írók is igyekeznek megragadni a logó és a sorozat jelentette előnyt, hiszen bizonyosan jobban fogy majd az írásuk, mintha „csak úgy”, magában adnák ki, akinek nincs ötlete, néha még rálátása sem a MAGUS világra. Ilyenek például a Távoli világok sorozat tagjai. Kettő is van belőlük, és elolvasva közülük nincs a MAGUS-hoz, még hozzákapcsolni sem sikerült őket. Persze az olvasó nem érezheti magát teljesen átverve, hiszen ráírták: távoli világok. Ezt nem tették meg a tűzhöz valószínűleg közelebb ülő Beriquei ciklus írójának könyvei esetében, amelyik bár egy megnevezett ynevi helyszínen játszódik, de mégis csak egy rendszerében független, teljesen saját világot mutat be, (amelyik egyébként hangulatos), amelyet soha nem sikerült igazán a MAGUS-hoz kapcsolni, a könyvben is csak erőltetett kísérletek vannak erre, és más írásokat nézve sem fordul elő sosem egyik eleme sem. Jogosan merül fel a kérdés hát, hogy amennyiben irodalmi értékét tekintve általánosságban egy relatív alacsony szintet képviselő

csoport tagjaiként még a csoportra jellemző értékeket sem képviselik, akkor vajon mennyit is érnek ezek a művek?

El is érkeztem ahhoz a kérdéshez, amelyik a cikket ihlette, milyen is a jó MAGUS könyv? Nos, az olvasók szempontjából minden bizonnyal az, amelyik jól megírt, élvezetes olvasmány. Gördülékeny, fordultatos, lehet érteni a cselekményt, hitelesek a szereplői, izgalommal teli, egyszóval: jó olvasmány. Az olvasóknak minden bizonnyal ez az elsődleges szempont. Szórakoztató irodalom révén nemigen kell keresni benne hatalmas eszméket és élettapasztalatot, mély erkölcsi tartalmat vagy örökérvényű mondanivalót. MAGUS olvasók esetében a fenti fejtegetés okán valószínűleg a másik meghatározó szempont még az Yneve illeszthetőség, azaz hogy ne csak a MAGUS logó tegye kedvenc (?) sorozatuk részévé a könyvet, hanem a tartalma is. Azaz a benne szereplő világ a MAGUS világa legyen, a benne megjelenő történet, problémák, szereplők a MAGUS-ra jellemző, abba beilleszthető történetek, problémák és szereplők legyenek. Nevezzük el ezt a szempontot Yneviségnek.

A MAGUS könyvek olvasóinak másik része (megérne egy kutatást ennek aránya, ugyanis egy kiadónak, íróknak sok hasznos információt jelentene) az, akik nem csak a regényeket olvassák, hanem játsszák is a MAGUS-t, mint szerepjátékot, így a szabálykönyvek vásárlói és használói közé tartoznak. Az ő szempontjaik - úgy gondolom - teljesen mások.

Természetesen egy játékos (és ide értsük a szerepjátékosokat, a nekik mesélő kalandmestereket, és a világ hivatalos vagy önjelölt fejlesztőit is) is élvezheti, amit olvas, és valószínűleg szereti az izgalmas történeteket, tehát egy jó olvasmány neki is érték. Számára azonban sokkal mérvadóbb az, hogy valóban ynevi legyen egy MAGUS könyv. Hiszen ő nem csak beilleszti azt a más ismert dolgok, megszerzett élmények közé, de a játék miatt őt - szigorúan a MAGUS-nál maradva, hiszen bárki olvashat és szerethet bármilyen könyvet - csak Ynev érdekli, egy idegen területtel, amelyik szinte semmilyen formában nem kapcsolódik az ismert és játszható, a szabályok által lefedett világhoz, nem igazán tud mit kezdeni. Ez az általam halmozati élménynek nevezett jelenség több helyen is

megjelenik a szerepjáték során, és igaz a regények, novellák esetében is.

A szerepjátékosok számára azonban a fentiek mellett más szempontok is befolyásolják egy MAGUS regény értékét. Egy bővebben értelmezett játékos számára a MAGUS világa nem csak a szabálykönyvekből, hanem a regényekből ismerhető meg. Fontos hát, hogy a MAGUS könyv használható mértékben bemutassa az adott vidék kultúráját, kinézetét és jellemzőit, ahol játszódik, hiszen ezeket nem csak halmozati élményként, de később a játék során hasznosítható információként is lehet majd alkalmazni. Amennyiben egy MAGUS írás nem érint ilyet, vagy csak jellegtelen általánosságokban fogalmaz, úgy lehet akármilyen jó olvasmány, ezt az értéket elveszíti. Persze lehet annyira jó olvasmány, hogy feledteti a másik szempontnak való megfelelés hiányát, de valljuk be, ilyenre elég kevés példa akad.

Ugyanígy jó lehetőség a MAGUS regények értékteremtésére a világ történelmének, eseményeinek megjelenítése, legalább az események elhelyezése, hozzákapcsolása szempontjából. Amennyiben ez megvalósul, úgy újabb halmazati élményt adnak - hiszen az olvasó el tudja helyezni majd Ynev történetében az eseményt, esetleg újabb titkokról rántják le a leplet valamivel kapcsolatban. Elmaradása jellegtelenséget szül, egy semmihez nem kapcsolódó, sehová nem illeszkedő „no name” esemény nem fogja hordozni ezt az értéket.

Olcsó megoldása ennek az, amikor egy-egy kalandmodul történéseit írja meg az alkotó regény formájában. Ez általában biztosítja az Ynevi témát, helyszínt és problémát, ugyanakkor ismétlődése és „olcsó” megoldást jelentő mivolta miatt nem mindig tetszetős, általában sokat nyom a latba megítélésénél több, még ezután következő szempont. Ilyen modul-regényekből nagyon jók is akadnak, mint például a Jó széllel toroni partra, de olyan csapnivalóak is, mint például a Gorviki vér.

Nagyon fontos egy MAGUS könyv számára az Ynevhűség is. Ez a szempont a halmazati élménnyel függ össze. Hogy Ynev pontosan milyen, pontosabban, hogy ez honnan tudható meg, arról külön lehetne értekezni (fogok is) azonban fogadjuk el most azt a nagyon elnagyolt és részleteiben kifejtetlen állítást, hogy az eddigi művek, a háttéranyagok határozzák meg. Amennyiben a MAGUS könyv figyelembe veszi, alkalmazza, követi ezeket a háttéranyagokat, úgy a mű Ynev hű lesz, amennyiben nem, úgy ellentétes információkat

fog tartalmazni, Ynevhűsége kisebb lesz. Ennek mértéke változó, és nem csak az aktuális eltérés szembetűnőségétől, jelentőségétől függ, de nagyban beleszámít megítélésébe a számtalan MAGUS forrásértelmezési, elfogadási sajátossága is. Azaz, ami az egyik olvasónak nem tűnik fel, a másoknak igen, amit valaki elfogad, és ismer, azt lehet, hogy más nem, így az ahhoz való igazodás sem lesz számára probléma. Miért is jelentős ez az Ynevhűség? Ha valahol azt olvasom, és így tudni vélem, hogy Yneven két hold van, egy elsőként felkelő vörös, majd egy kék, és máshol is ugyanezt olvasom, akkor az a másik könyv ezen része már az okozott magabiztosság, a halmazati élmény (hiszen ugyanaz az ismeret halmozódik, jelenik meg újra) miatt előnyként jelentkezik. Amennyiben azonban az író nem figyel, vagy csak tudatlanságában nem ezt írja, és erre nem figyelmeztetik, és én azt olvasom például, hogy csak egy hold van, akkor az nemhogy nem emelkedik a halmazati élmény szintjére, de egyenesen hibaként, ellentétes információként jelenik majd meg, elbizonytalanítva az olvasót, és nem illeszkedve majd az eddig leírtakhoz. Ráadásul, egy szerepjátékos esetében nem csak az olvasási élményt teszi majd tönkre (a mértékkel ne foglalkozunk, ez hibaként és egyéneként változik), de ugyanezt eredményezi majd a játékban is, tehát a regény eldobja magától a lehetőséget, hogy elemei tovább éljenek, holott egy játékosnál erre ugyancsak lenne lehetőség.

A harmadik szempont a játékban (mesélésben, fejlesztésben) való alkalmazhatóság. Nagyon nehezen körülírható kategória, akkor valósul meg, ha a műben szerepelnek olyan ötletek, dolgok, amelyek később jó eséllyel és haszonnal megjeleníthetők a mesélés, játék, vagy a fejlesztés során. Ez lehet egy érdekes karakter előtörténete, motivációja, amelyet le lehet másolni, vagy ami adhat ötleteket. Lehet egy érdekes fegyver, egy elmés varázslat, egy klán, stb. Elsősorban az újdonságokról szól ez, hiszen amit már leírtak, az nem feltétlenül jelenik meg újdonságként, de elő lehet adni egy már ismert dolgot is más megvilágításban, érdekesen. Amelyik MAGUS könyv tartalmaz ilyeneket, az hasznos egy játékos számára, hiszen rengeteg ötletet kap

belőle, amit később felhasználhat, ez igaz lehet egy érdekes karakterre, de igaz lehet egy mesélő számára, aki lemesélheti majd, vagy egy fejlesztőnek, aki megalkothatja, játszhatóvá teheti a szereplő, érdekes kasztot.

Az újdonság mutatása is értéket hordoz - értem ezt kifejezetten a MAGUS vonatkozásában. Hiszen nincs, és nem is szabad kizárni az újdonság lehetőségét. Az egy dolog, hogy hasznos - lásd fentebb - hogy követni kell a MAGUS világát, dolgait, de különleges érték lehet valaminek a környezetbe jól beillesztett bevezetése, vagy egy ismert dolog, esemény tovább részletezése. Az Anyrok alkonya és Lobogók Hajnala könyvpáros nagymértékben alkalmazza ezt, hiszen a korábban csak emlegetett Ryek mögé új és részletes koncepciót ad.

Egy fontos, de semmiképpen sem túlértékelni való szempont a szabálykövetés. Azt jelenti, hogy az írónak nem árt ismernie nagyjából a szerepjáték fontosabb szabályait és lényeges esetben alkalmaznia azokat történetében. Különösen igaz ez a világréteget érintő szabályokra, hiszen azok gyakrabban előfordulnak, mint a játéktechnikai problémák. Mielőtt mindenki felháborodna, felhívom a figyelmet arra, amit az elején írtam, nem szabad túlértékelni és túlzásba vinni ezt a szempontot. Egyrészt, ez is csak egy szempont a sok közül, és a többi erőssége feledtetheti hiányosságait, másrészt, csak néhány fő szabály szokott előfordulni a történetekben. Ugyanakkor ez esetben is halmozati élményt jelent az, ha egy szabály következetesen kerül alkalmazásra, hiszen a játékos látja, amikor olvassa, hogy lám, a szabálykönyvben is így volt. Ugyanakkor a be nem tartás jelentős nemtetszést válthat ki, hiszen ellentéteket, hibákat eredményez, például mindenki emlékszik még a sokat kritizált Gorduinra, aki belső időt és papi mágiát használ, de a Shajaranban is rendkívül bután jön ki, amikor a varázsló a személyes aura védelme alatt álló kardot eltünteti a támadó kezéből. Ide kívánczok egy tapasztalat ezzel kapcsolatban: tíznél is

több MAGUS regényt és novellást elemeztem végig részletesen, és egyszer sem érintettek szabálybeli következetlenségek fontos koncepciót, leginkább apróságokról volt szó, azaz semmi nem bukott volna a megváltoztatásukon.

A fenti szempontok természetesen összesítve számítanak, azaz összeadódnak, legyen az negatív vagy pozitív előjelű. Egyik nagyarányú túlsúlyba kerülése feledtetheti a másik szempontjait. Egy zseniálisan megírt, fordulatos és jól olvasható történet mellett lehet, hogy nem annyira szembetűnő, vagy nem okoz „sértődést”, ha csak alig Yneven játszódik. Egy nehezebb olvasmány, egy érdektelen történet okozta bosszúságot feledtetheti, ha Ynev egy érdekes része jelenik meg benne, vagy Ynev egy érdekes történelmi eseményét, okait részletezi. Az írók feladata, hogy egyensúlyozzanak a szempontok között, és amennyiben jól teszik ezt, a könyvük is jó fogadtatásban részesül. Példaként említhetném az azóta is egyik, ha nem a legjobb MAGUS regénynek tartott könyvet, a Renegátot. Nyulászi Zsolt regénye nem csak, hogy jó olvasmány, Ynev valós helyén, jeles történelmi eseményében játszódik, számos helyen kapcsolódik a világhoz, de érdekes karaktereket is vonultat fel, számos dolgot, újdonságot mutat be, ad Ynevek, felismerhető, jól követett még is hangulatosan alkalmazott szabályokkal.

Többször hangzott már el hasonló vélemény fórumokon, és érkezett ilyen-olyan válasz, reakció az írók részéről: egy író ne korlátozzon semmi az írói szabadságában. Ezzel azonban határozottan nem értek egyet, sem mint olvasó, sem mint önjelölt fejlesztő, sem mint nem hivatalos író - noha ezen a téren alkottam a legkevesebbet. Úgy gondolom, hogy amennyiben valaki szabadon akar írni, írhat akármit. Persze mindenki tisztában van vele, leginkább az írók maguk, hogy akár még egy közepesen sikeres/ismert/kedvelt író könyvét is sokkal kevesebben vennék meg a témában, ha nem szerepelne rajta a MAGUS logó. Kiváló példák erre a távoli világok kötetek. Csakhogy a MAGUS logó azért okoz nagyobb érdeklődést, mert az olvasók MAGUS-t várnak tőle. A fenti szempontok mindegyikével, az arányokról lehet vitázni. Tehát az írónak, ha már önként igába hajtja a fejét, és vállalja, hogy MAGUS-t ír, kutya kötelessége azt úgy tenni, hogy az MAGUS is legyen. Ha nem így tesz, akkor

ez jogosan róható fel neki hibaként. Ennek mértéke persze a műtől függ, de pusztán logikai alapon ebben a szempontban sokkal jobb lesz az író, aki követi a világot, amibe ír.

Jogosan tennék fel a kérdést, hogy egy írónak akkor ismernie kell mindent a MAGUS-ról? Valószínűleg nem, tökéletes tudás, mindentudó ember nincs. Nyilván egy alapvető ismeret elvárható a témában, amiről az ember könyvet készül írni, még akkor is, ha szórakoztató irodalomról van szó. Véleményem szerint minden témában így van ez, nem csak a MAGUS esetében, az arányokról persze ez esetben is lehetne vitatkozni. De ugyanúgy, ahogy teljesen természetes az írók között az irodalmi szempontokból történő szerkesztés, akár a fenti szempontok is pillanatok alatt ellenőrizhetőek lennének. Ahogy egy kiadónál megoldja a szerkesztő, ugyanúgy meg kellene oldania az „yevolúgiái” lektorálást. Kell-e ez? Azt gondolom, igen. Ahogy az igényesség azt diktálja, hogy művünkben ne maradjanak helyesírási, fogalmazási hibák, ennek érdekében megnézzük mással, mert nem akarunk igénytelen szöveget kiadni a kezünkől, ahogy a szerkesztő felhívja a figyelmet a történésbeli logikatlanságokra, ugyanúgy egy hozzáértő felhívhatja a figyelmet a fent részletezett szempontok szerint elkövetett hibákra. Hogy van-e rá igény az olvasók részéről? Azt gondolom, csak el kell beszélgetni olvasókkal, csak el kell olvasni egy-egy regényre adott reakciókat, meg kell hallgatni, miért szidnak a MAGUS rajongók egy-egy általuk nem jónak talált művet, és beláthatjuk, hogy igen.

A fő probléma meglátásom szerint ez esetben az „arc”, a sértve érzett büszkeség. Ugyanis a MAGUS-t, ezt számos példából kiindulva kijelenthetjük, a háttéranyagok megszorodásával, az alkotók csoportjának felhígulásával (a régi alkotók elmentek, újak jöttek) a lelkes és fanatikus rajongók ismerik legjobban. Ők ugyanis nem csak a saját művükre koncentrálnak, nem derogál nekik más által írt anyagokat is elolvasni, és nem feltétlenül látják szelektíven a forrásokat személyes sértődés, vagy kiadók közötti ellentéteken felbuzdulva. „Na de, egy egyszerű rajongó nehogy figyelmeztetni merjen már egy nagy író, aki a rajongó által szeretett világ egy részletét alkotta!” Holott igény azért lenne arra, hogy a világhoz írt könyvekben ne legyen semmilyen hiba, a világbeli egyezések tekintetében sem. Igazolja a fenti állításomat számos személyes példa, merthogy

amatőr MAGUS-novella író, a közvélemény számára még ismeretlen pályázó keresett már meg, mint ynevet ismerőt ilyen vagy olyan kérdéssel, mert szerette volna, ha története illeszkedik a világhoz. Hasonló történeteket hallottam már más, közismerten MAGUS-tudornak számító rajongótól is. Ahogy egyébként - például a szószedetem elkészítése és közkinccsé bocsájtása után - több levelet is kaptam neves íróktól is, akikkel részletekről beszélgettünk, forrásokra kérdeztek rá, ami bizonyítja, bizony, volt igényük arra, hogy utána nézzenek dolgoknak, tehát ez pozitív hozzáállás - ilyen is létezik. Csak hát már a forrásokban is van ellentmondás, amit egyébként éppen a fent részletezett ynevolúgiái lektorálás hiánya okozott.

Összefoglalva tehát, szerepjátékos szemmel a következő szempontok szerint lehet megítélni egy-egy MAGUS regény jóságát, azaz ezektől függ, mennyire jó egy MAGUS könyv:

Olvasási élmény; jól van megírva, könnyű, érthető, szöveg, érdekes történet, jól alkalmazott írói eszközök. Yneviség; ami szerint a mű Yneven játszódik, annak egy darabját mutatja be, ottani, oda hitelesen elképzelhető problémákat vet fel, vagy ottani eseményeket követ végig, oda való szereplőket alkalmaz. Ynevhűség; a korábban már megírt, létező anyagoknak, Ynev építőköveknek és koncepcióknak nem mond ellent a mű, esetleg alkalmazza is azokat, a világ keretei között marad. Játékban való alkalmazhatóság; ami minél több hasznos ötletet jelent a világra, játékra nézve - nehéz ezt (nem is kell) tisztán elkülöníteni például az olvasási élményt jelentő jó ötletektől. Újdonságok mutatása, avagy ami a kereteken belül nemcsak lehetőséget, de igényt is mutat fel valami érdekesség, ismeretlen újdonság felvillantására. Szabálykövetés; a szerepjáték fő szabályainak figyelembe vétele. Persze ezek együttesen számítanak, az arányokkal lehet játszani, és mint minden megmérettetésen, az írók között is az lesz a legjobb, aki a megadott keretek között a legtöbbet tudja kihozni munkájából. A legértékesebb MAGUS regény tehát igyekszik minden szempontban minél jobbat felmutatni.

A jelenlegi helyzetre teljesen vegyes kép a jellemző. Jelentek meg olyan regények, amelyek megpróbálták „függetlenül” MAGUS regények lenni, azaz minél kevesebb olyan dolgot érinteni, ahol esetleg hibázhatnak, nem is lettek MAGUS-osak igazán. Vannak gyönyörűen felépített MAGUS regényeink is, ami keveset, vagy egyáltalán nem hibáznak, és számos szempont szerint kiválónak tekinthetők. Remélem, a jövőben számos olyan érdekes írás születik majd, amelyet mind az olvasók, mind a szerepjátékosok meglelégedéssel forgatnak.

2014.07.23.

Szerző: Magyar Gergely

Forrás: Kalandozok.hu

Hozzászólás, vélemény, észrevétel:  
magyargergely@kalandozok.hu